

Mag. Andrej Seliškar – sedemdesetletnik

Stane Peterlin, Igor Dakskobler

Mag. Andrej Seliškar je z naravoslovjem prišel v stik že v najmlajših letih v družinskem okolju, saj je bila njegova mati Amalija Seliškar spoštovana gimnazijska profesorica biologije in mentorica naravoslovnega krožka na kranjski gimnaziji, oče profesor dr. Albin Seliškar pa univerzitetni profesor in raziskovalec na področju fiziologije in jamske biologije. Oba starša sta bila dejavna tudi pri Prirodoslovnem društvu Slovenije in *Proteusu*.

Mag. Andrej Seliškar se je po diplomi na Oddelku za biologijo na Biotehniški fakulteti leta 1973 zaposlil na Biološkem inštitutu Jovana Hadžija ZRC SAZU in bil na njem zaposlen vse do upokojitve (2009). Magistrski študij je zaključil na Univerzi v Zagrebu (1980). Njegova osnovna specialnost je fitocenologija,

predvsem travniške združbe, a je z leti pridobil izjemno široko znanje in preučuje, popisuje in kartira večino rastlinskih združb, ki jih poznamo v Sloveniji (od mokrišč do gozdov), prav tako se dejavno posveča tudi taksonomiji in floristiki. Je nedvomno eden izmed najbolj vsestranskih in najbolj široko razgledanih botanikov pri nas, tudi z velikim posluhom za slovensko strokovno izrazje. Rezultati njegovih dolgoletnih raziskovanj so povzeti v številnih znanstvenih, strokovnih in poljudnih člankih (veliko jih je sam ali v soavtorstvu prispeval tudi v našo revijo), prav tako so vsebovani v nekaterih širši javnosti namenjenih knjigah. Naštejemo samo nekatere izmed njih: *Trav-*

Andrej Seliškar na vrhu Pece.

Foto: Igor Dakskobler.

niške rastline na Slovenskem – skupaj s Tone-
tom Wraberjem (1986, tudi ponatis), *Natura
2000 v Sloveniji – rastline* (Čušin in sod.,
2004), *Habitatni tipi Slovenije* (Jogan in sod.,
2004), *Botanični terminološki slovar* (Batič in
sod., 2011), *Vipavska dolina* (ur. Jernej Pavšič,
2013), *Rastlinstvo življenjskih okolij v Slove-
niji* (skupaj z Brankom Vrešem in Darinko
Gilčvert Berdnik, 2014), *Cvetje slovenske de-
žele* (skupaj z Luko Pintarjem, 2015), *Bohinj
cveti. Rastlinsko bogastvo Bohinja* (Dakskobler
in sod., 2019). Je soavtor računalniškega pro-
grama in podatkovne baze *FloVegSi* (skupaj
s sinom Tomažem Seliškarjem in Brankom
Vrešem, 2003), ene izmed najbolj obsežnih
podatkovnih baz o razširjenosti rastlin v Slo-
veniji. Več let, od leta 1987 do leta 1995, je
bil predstojnik Biološkega inštituta Jovana
Hadžija. Med nekdanjimi sodelavci in bo-
taniki ter naravoslovci nasploh uživa velik
ugled tudi zaradi svojih značajskih lastnosti
– prijaznosti, nesebičnosti, pripravljenosti za
pomoč, nasvete ter strokovne in jezikovne
preglede člankov in knjig.

V neposredni stik z društvom je prišel kot
prizadevni krožkar, ko je bil povabljen na
nagradno ekskurzijo, in od tedaj dalje se ta
zveza ni več pretrgala. Kot mladi univerzite-
tni diplomirani biolog je bil leta 1975
izvoljen za tajnika Prirodoslovnega društva
Slovenije in to nalogo je opravljal z vsem
mladostnim žarom in zavzetostjo. Že nasle-
dnje leto, leta 1976, je predlagal, da bi utečeni
formalni program občnega zbora obogatili z
živo in aktualno vsebino. Tej dopolnitvi je
dal tudi ime – *Dan slovenskih naravoslovcev*,
spremljala pa jo je še priložnostna brošura
z besedili predavanj. Naslednjega leta, leta
1977, je bil program še bogatejši in pokazalo
se je, da lahko Dan slovenskih naravoslovcev
postane samostojna prireditve, predstavljena pa
je bila v prednovoletni čas. In tako je ostalo
vse do leta 2012, ko smo se med drugim z
listino zahvale oddolžili najstarejšim še dejav-
nim članom društva in *Proteusa*.

Mag. Andrej Seliškar je bil kot odbornik de-
javen na vseh področjih društvenega delova-
nja. Ko sta leta 1979 s profesorjem Rajkom

Pavlovcem pripravljala program nagradne ek-
skurzije, je napisal spremno besedilo, kar do
takrat ni bilo običajno. Zato smo posamezna
besedila zbrali v skupaj speti snopič in jih
kot brošurico razdelili udeležencem. Ko smo
tej pobudi dali še lično obliko, je nastal pr-
vi vodnik iz zbirke *Ekskurzije naravoslovnih
krožkov*. V naslednjih letih, vse do leta 1992,
je društvo izdalo kar sedemnajst drobnih vo-
dnikov, pri njih pa so sodelovale desetine so-
delujočih voditeljev ekskurzij.

Kmalu po začetku se je pridružil zelo dobro
pripravljeni in široko organizirani mladinski
raziskovalni akciji *Okolje v Sloveniji*, ki je
trajala več let. Prevzel in vodil je eno od na-
log pod naslovom *Tla* in zanjo v soavtorstvu
pripravil priročnik za mentorje in izvajalce z
naslovom *Naša rodna zemlja*.

Veliko truda je skupaj z drugimi člani Priro-
doslovnega društva Slovenije vložil v projekt
ustanovitve in zagona *Slovenskega sklada za
naravo* leta 1992. Skupaj s sinom Tomažem
sta izdala nekaj števil organizacijskega gla-
sila *Zelena rega*. Žal zunanje okoliščine tej
pobudi niso bile več naklonjene in prizadeva-
nja so po nekaj letih zamrla, vrzel pa še danes
ostaja neizpolnjena.

Leta 1999 je bilo Prirodoslovnemu društvu
Slovenije zaupano vodenje večletnega medna-
rodno financiranega raziskovalnega projekta
Kartiranje travnišč Slovenije, v katerem je mag.
Andrej Seliškar imel eno najpomembnejših
organizacijskih in izvajalskih vlog. Projekt je
bil uspešno končan leta 2003.

V letih od 1995 do 2001, ko je bil društveni
program izjemno bogat, je bil dejavni predse-
dnik Prirodoslovnega društva Slovenije. Za
prizadevno društveno delo mu je bil leta 2013
podeljen naslov častnega člana Prirodoslovne-
ga društva Slovenije.

Ker mu energije in zamisli še ne manjka, pri-
čakujemo, da bo naše naravoslovje obogatil
še s kakšno pobudo, ki nam bo v teh ne-
prijaznih časih še zelo dobrodošla. Zato mu
ob nedavnem življenjskem jubileju želimo še
veliko zdravih in dejavnih let.